

B. Bartoszek

Atopowe zapalenie skóry (AZS) jako choroba psychosomatyczna - psychologiczna analiza badań

Atopic Dermatitis (AD) as a Psychosomatic Disease - a Psychological Analysis of Research

Barbara Bartoszek, Doktorantka Psychologii KUL w katedrze Psychologii Rehabilitacji, Psycholog – Terapeuta Integracji Sensorycznej; adres email: basia.bartoszek@gmail.com

Skóra jest jednym z narządów zmysłów, reagującym na bodźce zewnętrzne: ciepło, zimno, dotyk, przyjemność i ból. Jak wiadomo, skóra jest z jednej strony celem licznych reakcji (auto) immunologicznych, z drugiej strony jest ważnym źródłem mediatorów, niezbędnym do prawidłowego przebiegu reakcji obronnych przeciw szkodliwym czynnikom środowiskowym. Z chorób skóry coraz większym problemem staje się Atopowe Zapalenie Skóry (AZS) przewlekłe, dokuczliwe i trudne do całkowitego wyleczenia. Jest to jeszcze nie do końca zbadana dolegliwość skóry, której przyczyny powstawania i występowanie są powiązane ze stanami psychicznymi. W chorobach skóry ogromną rolę odgrywają określone cechy osobowości pacjentów oraz historia ich życia rodzinnego, a także problemy jakie napotykają oni w toku swego funkcjonowania osobistego. Liczne badania wykazały istniejące u pacjentów

dermatologicznych problemy natury przystosowania. Istnieją badania które dowodzą, że pacjenci z dermatozami wykazują podwyższony poziom lęku i depresji w porównaniu z ogólną populacją. W latach 40. i 50. XX wieku odkryto, iż AZS występowało częściej u dzieci odrzucanych przez matki bądź traktowanych przez nie wrogo czy surowo. Inne badania sugerują, iż rodzice dzieci chorych cechowali się często emocjonalnym napięciem, poczuciem winy oraz prezentowali zachowania typowe dla nadopiekuńczości. Chociaż choroby skóry nie są zaliczane do zagrażających życiu, to z powodu ich widoczności mogą być zakwalifikowane do rujnąjących życie. Osoby cierpiące z powodu przewlekłych i nawrotowych chorób skóry czują się zarówno fizycznie, jak i psychicznie zdruzgotane.

Skin is one of the sense organs reacting to the exogenous stimuli: heat, cold, touch,

pleasure and pain. It is known that skin is on one hand an objective of numerous (auto) immunological reactions and on the other hand a significant source of mediators indispensable for the right course of defense reactions against harmful environmental factors. Among skin diseases Neurodermatitis is the one becoming a much more serious problem. It is chronic, bothersome and difficult to be completely cured. This is skin disease not completely examined yet which causes and occurrence are connected to a mental state. In skin diseases patients' certain personality features and their family life history plays a significant role but also the problems they are to face in a course of their personal functioning. Numerous research has pointed out problems with adaptation among dermatological patients. There are studies proving that patients with dermatoses show higher level of anxiety and depression in comparison to overall population. In 40s and 50s of the 20th century it was discovered that Neurodermatitis was more common among children abandoned by their mothers or treated hostilely or harshly by them. Other research suggest that parents of ill children were often characterized by emotional tension, sense of guilt and they presented behaviour typical for over-protectiveness. Although skin diseases are not categorized as life-threatening, because of their visibility they can be classified as life-ruining. People suffering from chronic and recrudescing skin diseases feel both physically and mentally crushed.